

مدیریت نهادی‌سازی از طریق تلویزیون

رضا نجف بیگی، استاد و مدیر گروه مدیریت دولتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

آرین قلی‌پور، دانشیار گروه مدیریت دولتی دانشگاه تهران، ایران.

علی‌اکبر فرهنگی، دانشیار گروه مدیریت دولتی دانشگاه تهران، ایران.

جواید ایمانی، دانشجوی دکتری مدیریت رسانه دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

(نویسنده و عهده‌دار مکاتبات) javid.imani@yahoo.com

چکیده

«نهادی‌سازی» به معنای فراهم آوردن زمینه‌ها و شرایطی که موجب پایداری، استمرار و فراگیر شدن رفتارهای مطلوب شود همواره از بحث‌های ضروری در علوم انسانی و بویژه در مدیریت است، اما نهادی‌سازی فرآیندی سخت، پیچیده و طولانی مدت است. در این شرایط، تلویزیون به دلیل تاثیرگذاری بر افکار و رفتار انسان‌ها نقشی عمده دارد. در این تحقیق به این سوال پاسخ داده شده است که با چه شرایطی می‌توان هر موضوعی را از طریق تلویزیون نهادی کرد. جامعه پژوهش، صاحب‌نظران مدیریتی آشنا با مفاهیم رسانه‌ای و صاحب‌نظران رسانه‌ای آشنا با مفاهیم مدیریتی بوده است. براساس روش زمینه‌بنیان و نمونه‌گیری گلوله برفي، با سی نفر از کارشناسان مصاحبه شده و مدل نهادی‌سازی از طریق تلویزیون استخراج شده است. نظریه و مدل پدیدار شده میان آن است که نهادینه‌سازی هر موضوعی از طریق تلویزیون، نیازمند بستر لازم، مهیا شدن شرایط عالی و اتخاذ راهبردهای مناسب است، اگرچه نقش عوامل مداخله‌گر در این فرآیند نباید از نظر دور نگه داشته شود.

واژگان کلیدی: تلویزیون، مدیریت، نهادی‌سازی

تاریخ دریافت مقاله: ۸ تیر ۱۳۹۲

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۰ مهر ۱۳۹۲

مقدمه

نهاد

در معرفی و شناخت نهاد، تعریف یکسان و اجتماعی که مورد توافق همه دانشمندان نهادگرا باشد، وجود ندارد و هر کس مطابق تفکر و سلیقه خود به تعریف جداگانه‌ای از نهاد پرداخته است (وزیری، ۱۳۸۶: ۸۰). مفهوم نهاد بیش از همه در حوزه جامعه‌شناسی به کار رفته و از این حوزه به حوزه‌های حقوق، اقتصاد، روانشناسی، روانشناسی اجتماعی و مدیریت وارد شده (سلطانی تیرانی، ۱۳۷۸: ۸۴) و از معانی، تعاریف و کاربردهای متفاوتی برخوردار شده است (ایروانی، ۱۳۸۰: ۱۹-۳۸). از نقطه‌نظر جامعه‌شناسی، نهادها قواعد بازی در یک جامعه یا در یک تعریف رسمی تر نهادها محدودیت‌های تعریف شده به صورت انسانی هستند که تعاملات انسان‌ها را شکل می‌دهند (North, 1990: 3). طبق یک تعریف دیگر، نهادها عموماً قواعد یا محدودیت‌هایی هستند که جوامع برای کنترل کردن یا ارتقای سطح تعاملات انسانی از آنها استفاده می‌کنند (Roy & Sideras, 2006: 4). نهاد، به عنوان یک مفهوم مکانی یا مادی استنبط می‌شود که اشاره به ایجاد مکانی خاص برای فعالیت خاص یا به هدف خاص یا برآوردن نیازی خاص دارد مانند ایجاد یک بنگاه یا موسسه و همچنین نهاد اشاره به باورها، ارزش‌ها، هنجارها و قواعد و مقررات دارد (قلی‌پور، ۱۳۸۴: ۱۴).

نهادی کردن، نهادی‌شدن و عمل نهادی

فرهنگ مدیریت واژه‌ی نهادی کردن را عبارت از استقرار و مقررات یکنواخت و معیار برای رفتار اجتماعی می‌داند (فرنج و ساورد، ۱۳۷۰: ۳۱۹). سلزنیک نهادی کردن را عجین شدن ارزش‌های ماورای تجهیزات فنی در وظیفه جاری تعریف می‌کند، به عبارتی فرایند رشد ارگانیکی که در یک سیستم با تلاش‌های گروه‌های درونی و ارزش‌های جامعه بیرونی سازگار می‌شود (ایروانی، ۱۳۸۰: ۶۹). زوکر^۲ اظهار می‌دارد که نهادی کردن هم یک فرآیند و هم یک متغیر کیفی است. به زعم اوی، نهادی کردن فرآیندی است که توسط آن کنشگران آنچه را که از نظر اجتماعی به عنوان یک واقعیت تعریف شده است، انتقال می‌دهند (Zucker, 1977: 729). در این فرآیند احساسی از واقعیت اجتماعی شکل می‌گیرد و مردم باید امور را بروني کنند یعنی باید برای بقا، چیزهایی را که نیاز دارند تولید کرده و با دیگران کنش متقابل نمایند. بنابراین نهادی کردن فراهم آوردن زمینه‌ها و شرایطی است که موجب ثبات، پایداری، استمرار و فرآگیر شدن رفتارهای مطلوب شود (سلطانی تیرانی، ۱۳۷۸: ۸۹).

هانتینگتون^۳ نهادینه‌شدن را فراگردی تلقی می‌کند که سازمان‌ها و شیوه‌های عمل به واسطه آن، ارزش و ثبات می‌یابند (هانتینگتون، ۱۳۷۱). از دیدگاه برگر و لاکمن^۴ فرایندی که طی آن فعالیتها تکرار شده و معانی مشابه معینی برای خود و دیگران پیدا می‌کنند، نهادی شدن نام دارد. به زعم اسکات، شرط لازم برای نهادی شدن، تبدیل رفتارهای فردی و خصوصی به رفتارها یا واقعیات اجتماعی است (Scott, 2001). در یک تعریف جامع و سیستمی، نهادی شدن عبارت است از فرآیند دو مرحله‌ای: (۱) اخذ و جذب ارزش‌های فرهنگی از محیط. (۲) پذیرش، عینیت و ساختار بخشیدن به آن ارزش‌ها جهت استقرار، ثبتیت، انتقال و تداوم آن‌ها (Greenwood & Hinings, 1996: 102).

بنابراین در مجموع باید گفت که یک عمل نهادی^۵ دارای سه ویژگی استمرار^۶، فرآگیری^۷ و واقعیت اجتماعی^۸ شدن است (Goadman & Bazerman, 1980: 217).

دسته‌اند:

- ۱- عوامل تنظیمی: قواعد و مقررات به منظور عینیت بخشیدن به ساختارها؛
- ۲- عوامل هنجاری: هنجارها و ارزش‌ها برای عینیت بخشیدن به رفتارها؛

2- Zucker

3-Huntington

4-Berger & Luckman

5-Institutionalized Act

6-Persistence

7-Performance by Mutualipile Others

8-Existence as a Social Fact

۳- عوامل شناختی: باورها برای عینیت بخشیدن به هر دوی رفتارها و ساختارها (قلی پور، ۱۳۸۴: ۲۱).

رسانه‌های جمعی و نهادی‌سازی

رسانه‌های جمعی اغلب موجب بروز تحول در فرهنگ جامعه چه به معنی هنر و اشکال نمادین و چه در معنای مدها، خلق و خواه، شیوه‌های زندگی و هنجارها هستند. در حال حاضر رسانه‌ها به منبع غالب تعاریف و شکل‌گیری واقعیت‌اجتماعی در نظر افراد جامعه بدل شده‌اند (فرهنگی و روشن‌دل، ۱۳۸۳: ۸۶). رسانه‌های جمعی در شکل‌دهی و فراگرد ساخت اجتماعی واقعیت، نقش برجسته‌ای دارند (فرهنگی، ۱۳۷۴: ۲۲). وسائل ارتباط جمعی، تمامی عرصه‌های فردی و اجتماعی را تحت تأثیر قرار داده و نقش تعیین‌کننده و معناداری در شکل‌گیری باورها، ایستارها و نگرش‌های اعضای جامعه دارند و منبع مهمی برای تبلیغ و ترویج ارزش‌ها به شمار می‌روند. بر اساس فرضیه ارتباط رسانه‌ها و شکل‌گیری واقعیت اجتماعی، درجه شکل‌گیری واقعیت اجتماعی ذهنی فرد مرتبط با تجربه مستقیم او با پدیده‌های گوناگون و در نتیجه با وابستگی رسانه‌ها با تدارک اطلاعات در مورد این پدیده‌ها است (Rokeach & Defleur, 1976: 4). وسائل ارتباط جمعی، از طریق معناهایی که در زندگی روزمره رواج می‌دهند؛ ساخت واقعیت اجتماعی را به شدت متأثر می‌سازند. سبک زندگی رسانه‌ای شده‌ی امروزین با تولید تصاویر و مدل‌هایی از واقعیت که به طور روزافزونی جای «خود واقعیت» را می‌گیرند به تجربه بشری شکل می‌دهند. این رسانه‌ها فقط مدل‌هایی از واقعیت را منعکس می‌کنند و از این طریق اقدام به ذهنیت‌سازی برای ما می‌کنند (Baudrillard, 1990: 74). در این میان تلویزیون، رسانه‌ای در دسترس، رایگان، متنوع، جذاب و پرمخاطب است، بنابراین گوی سبقت را از رسانه‌های دیگر ربوده به طوری که اشکال غالب انتقال برنامه‌های سرگرم کننده و اطلاعات به توده مردم از طریق این رسانه صورت گرفته و همه قوای ادراکی انسان (عقل، خیال و وهم) را تحت تأثیر قرار می‌دهد. تلویزیون در حال افزایش نفوذ خود بر نحوه استفاده افراد و جامعه از اوقات فراغت، آگاهی از واقعیات سیاسی و اجتماعی و شکل دادن به ارزش‌های شخصی در قلمرو فرهنگ و اخلاق است، از این رو مخاطبین رسانه با یادگیری برای درک و ارزیابی رسانه در زندگی روزمره و تولید کنندگان محتوا نیز با چگونگی اشاعه اطلاعاتی تاثیرگذارتر و حذف فاصله برنامه‌های خبری، آموزشی، ترویجی و آموزشی با واقعیت‌های اجتماعی دست و پنجه نرم می‌کنند. هم‌اکنون نیز برخی اندیشمندان معتقدند که اگرچه در اواسط دهه ۲۰۰۰ اظهار نظر درباره مرگ تلویزیون بیش از حد معمول بود؛ اما چنانچه این اظهار نظرها درست بودند اکنون باید تلویزیون‌ها به جای اتاق نشمنی منزل، در انباری‌ها باشند و انسان‌ها اوقات فراغت خود را صرفاً با ارسال پیامک، توتیت کردن و بروز رسانی صفحه فیسبوک پر کنند، اما نه تنها در عمل اینگونه نشده بلکه بسیاری فن‌آوری‌های مهم نظیر گوشی‌های تلفن همراه که به عنوان رسانه‌های جدید، جایگزین تلویزیون شده بود دوباره بی‌اهمیت شده‌اند. تلویزیون همچنان به عنوان بخش مهمی از چشم‌انداز رسانه‌ها در بسیاری جوامع به حیات ادامه می‌دهد و به عنوان یک قدرت فرهنگی عمدۀ شناخته می‌شود (Gray&Lotz, 2012: 1-2). تلویزیون از طریق اثرگذاری بر چارچوب‌های شناختی، هنجاری و تنظیمی جامعه واقعیت‌های اجتماعی را شکل می‌دهند، وانگهی مهتمرین ویژگی یک عمل نهادی شده نیز واقعیت اجتماعی شدن آن است (روشن‌دل، ۱۳۸۶: ۲). بدین وصف مبالغه‌ای تحقیق آن است که با توجه به اینکه تلویزیون مهمترین عامل نهادی‌سازی رفتارها در جامعه است، چگونه می‌توان از ظرفیت این رسانه برای نهادی‌سازی موضوعات مورد نظر استفاده کرد؟

روش تحقیق

جامعه پژوهش تحقیق، صاحب‌نظران مدیریتی آشنا با مفاهیم رسانه‌ای و صاحب‌نظران رسانه‌ای آشنا با مفاهیم مدیریتی بوده‌است. به منظور انجام پژوهش مذکور براساس روش زمینه‌بنیان^۹، از روش نمونه‌گیری گلوله برفی استفاده

^۹- Grounded Theory

شده و با سی نفر از متخصصانی که سالها هم در زمینه مطالعات تئوریک مدیریتی و رسانه‌ای و هم به صورت میدانی در این دو عرصه فعالیت داشته‌اند مصاحبه شده است. سپس با کدگذاری دقیق داده‌ها، مفاهیم استخراج و براساس آن ۱۴ مقوله در قالب ۵۶ مفهوم شناسایی شده و مشخصه‌ها و ابعاد آن مطرح گردیده است. در ادامه با تعیین نوع مقولات از منظر محوریت، شرایط علی، شرایط مداخله‌گر، بستر، راهبردها و پیامد، مدل مدیریت نهادی‌سازی از طریق تلویزیون استخراج شده است.

یافته‌ها

به منظور دستیابی به نظریه زمینه‌بنیان در مورد مدیریت نهادی‌سازی از طریق تلویزیون، داده‌های گردآوری شده تحت سه مرحله کدگذاری باز، محوی و انتخابی تحلیل شده‌اند. در کدگذاری باز کلیه داده‌های حاصل از مصاحبه‌ها به دقت مورد مطالعه، بررسی و تحلیل قرار گرفته و به داده‌ای که مشابه یکدیگر بوده‌اند مفاهیمی متناسب اختصاص داده شده است. به عنوان مثال محقق با بررسی نقل قول زیر به دو مفهوم «باور موضوع نهادی‌سازی به تلویزیون» و «باور تلویزیون به موضوع نهادی‌سازی» دست یافته است:

«اگر موضوعی که قرار است نهادی شود پذیرد که تلویزیون ظرفیت‌ها و قابلیت‌های زیادی دارد و این نکته را به عنوان پیش فرض قبول کند حال می‌توان بحث کرد که چه پیام‌هایی در این فضا قابل عرضه هستند. از فرهنگ ترافیک گرفته تا اصلاح فرهنگ سازمانی. مهم اینست که متولیان موضوع نهادی‌سازی به آن درجه آگاهی رسیده باشند که تلویزیون چگونه رسانه و ابزاری است و از طرفی مدیران تلویزیون نیز به این نکته اعتقاد داشته باشند که لازمه ارائه برنامه‌های بلندمدت نهادی‌سازی، ارائه محتوی توسط کارشناسان موضوعی که قرار است نهادی شود و تنظیم محتوا در قالب‌های رسانه‌ای توسط برنامه‌ریزان، تهیه‌کنندگان و کارگردانان تلویزیونی است.»

در نقل قول فوق، محقق از اشارات پاسخ‌دهنده در مورد پذیرش ظرفیت‌های تلویزیون توسط موضوع نهادی‌سازی برچسب «باور موضوع نهادی‌سازی به تلویزیون» را استخراج نموده است. البته اشاره به این مفهوم در نقل قول‌های دیگری نیز وجود داشته که محقق در فرایند مقایسه داده‌ها این برچسب را استخراج نموده است. همچنین در نقل قول فوق، پاسخ‌دهنده به ضرورت اعتقاد مدیران تلویزیون به همکاری متخصصین موضوعی که قرار است نهادی شود برای ساخت برنامه‌های بلندمدت فرهنگ‌سازی اشاره کرده است. با توجه به این جملات، محقق برچسب «باور تلویزیون به موضوع نهادی‌سازی» را استخراج نموده است. در عین حال این مفهوم در بخشی از دیگر داده‌ها نیز وجود داشته است. دیگر مفاهیم نیز به همین صورت استخراج شده‌اند. پس از بررسی داده‌ها، برچسب زنی به رویدادها و وقایع و استخراج مفاهیم، هر یک از این مفاهیم با یکدیگر مقایسه شده تا شباهت‌ها و تفاوت‌هایشان مشخص شود. این کار به منظور تشکیل مقوله‌ها صورت پذیرفته است. به عنوان مثال با مقایسه مفاهیم مختلف، محقق متوجه شده است که مفاهیم «باور موضوع نهادی‌سازی به تلویزیون» و «باور تلویزیون به موضوع نهادی‌سازی» اشاره به یک چیز دارند؛ این که نهادینه‌سازی هر موضوع در وهله اول نیازمند باور دوسویه است لذا با توجه به این مطلب، محقق از دو مفهوم فوق، مقوله «تعامل دوسویه موضوع و تلویزیون» را استخراج نموده است. این مفهوم در سطح بالاتری از مفاهیم فوق بوده، انتزاعی‌تر است و هر دو مفهوم قبلی را پوشش می‌دهد. دیگر مقوله‌ها نیز به همین صورت استخراج شده‌اند که در جدول زیر قابل مشاهده‌اند:

(جدول ۱) مفاهیم و مقوله‌های مستخرج از کدگذاری باز

مفهوم	مفهوم
<ul style="list-style-type: none"> • انطباق محتوای رسانه • انطباق شناختی رسانه • انطباق هنجاری رسانه • انطباق تنظیمی رسانه 	نهادی‌سازی موضوع از طریق تلویزیون
<ul style="list-style-type: none"> • خبری • آموزشی • سرگرم‌کنندگی • تربیتی (ارشادی) • ظلالاتی • همسنگی • انتقال فرهنگی • پرورشی • استدلای • انگیزشی • همگن‌سازی 	کارکردهای تلویزیون
<ul style="list-style-type: none"> • باور موضوع نهادی‌سازی به تلویزیون • باور تلویزیون به موضوع نهادی‌سازی 	عامل دوسویه موضوع نهادی‌سازی و تلویزیون
<ul style="list-style-type: none"> • برنامه‌سازی • ماهیت شبکه‌های تلویزیونی • واستگی • تحول ساختاری و مدیریتی 	ظرفیت تلویزیون
<ul style="list-style-type: none"> • انطباق فرهنگی جامعه • انطباق شناختی جامعه • انطباق هنجاری جامعه • انطباق تنظیمی جامعه 	Mizan Anطباق جامعه
<ul style="list-style-type: none"> • تطبیق‌بندی • رسوب‌گزاری 	مانای نهادهای متعارض
<ul style="list-style-type: none"> • رویکرد امنیتی • رویکرد سیاسی • رویکرد حرفه‌ای • رویکرد محتوایی • رویکرد تحول خواهی 	رویکردهای تلویزیون
<ul style="list-style-type: none"> • نگاه برنامه‌سازی • نگاه اولویتی • عمل‌گرایی 	نگرش تلویزیون نسبت به موضوع نهادی‌سازی
<ul style="list-style-type: none"> • مخاطب پژوهی • همخوانی برنامه با مخاطب • سواد رسانه‌ای مخاطب 	مخاطب محوری
<ul style="list-style-type: none"> • اجرایی • جهت‌گیری 	همسویی عملکرد موضوع نهادی‌سازی با برنامه‌های تلویزیون
<ul style="list-style-type: none"> • مردمداری • بررسی موضوع نهادی‌سازی • ظنلات بر موضوع نهادی‌سازی • انسجام‌بخشی به موضوع نهادی‌سازی • پیوند ارزش‌ها با موضوع نهادی‌سازی • موضع برابر ارزش موضوع نهادی‌سازی • هشدارسازی مخاطب 	طراحی الگوی برنامه‌سازی موضوع نهادی‌سازی
<ul style="list-style-type: none"> • قوت‌های تلویزیون • ضعف‌های تلویزیون • فرصت‌های تلویزیون • تهدیدات تلویزیون 	تعیین راهبرد تلویزیون با استفاده از ماتریس SWOT
<ul style="list-style-type: none"> • مشروعیت • ثبات 	نهادینه‌سازی الگوی برنامه‌سازی
<ul style="list-style-type: none"> • فراگیری • استمرار • واقعیت اجتماعی‌شدن 	نهادی‌شدن موضوع

علاوه بر استخراج مفاهیم و مقوله‌ها، مشخصه‌ها و خصوصیات هر یک از مقوله‌ها نیز با توجه به محتوای داده‌ها و اشارات پاسخ‌دهنده‌گان استخراج شده است. به عنوان مثال در رابطه با مقوله نگرش تلویزیون نسبت به موضوع نهادی‌سازی که متشکل از مفاهیم نگاه برنامه‌سازی، نگاه اولویتی و عمل‌گرایی است، پاسخ‌دهنده‌گان اشاره نموده‌اند که

تلویزیون می‌تواند در برنامه‌سازی موضوع دیدگاه مقطوعی یا دائم داشته باشد، از سویی این نکته نیز مهم است که تلویزیون به موضوع نهادی‌سازی با نگاه اولویت‌دار بنگرد و از همه مهمتر اینکه تلویزیون خود نیز موضوع نهادی‌سازی را در عمل بکار گیرد. با توجه به این مطلب محقق دریافتی است که نگرش تلویزیون به موضوع نهادی‌سازی از نگاه برنامه‌سازی، نگاه اولویتی و عمل‌گرایی برخوردار بوده و به ترتیب می‌تواند در ابعاد کوتاه مدت یا بلند مدت، با اولویت یا بدون اولویت، عامل سیاست‌ها یا ناطق موضوع نهادی‌سازی در نوسان باشد. جدول ۲ عنوان ۱۹ مقوله استخراج شده همراه با نوع، مشخصه و ابعاد مرتبط با هر یک را نشان می‌دهد.

(جدول ۲) مقوله‌های استخراج از کدگذاری باز همراه با مشخصه‌ها

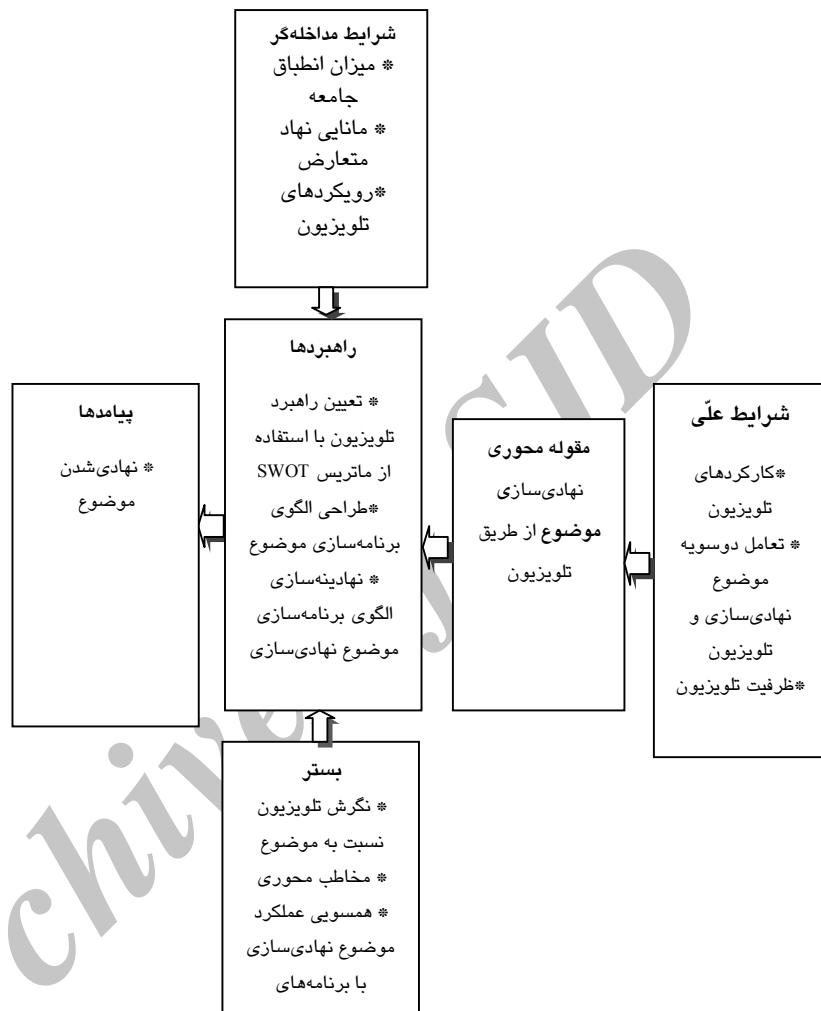
(Dimentionalized Examples)	(Aبعاد)	(Properties)	مشخصه‌ها	نوع مقوله
<ul style="list-style-type: none"> عدم تطبیق محتوای برنامه با موضوع آشناکردن مخاطب با موضوع عدم ترویج ارزشی موضوع عدم تبیین قوانین و مقررات موضوع 	<ul style="list-style-type: none"> تطابق محتوای برنامه‌ها با موضوع آشناکردن مخاطب با موضوع ترویج ارزشی موضوع تبیین قوانین و مقررات موضوع 	<ul style="list-style-type: none"> تطابق محتوای رسانه تطابق شناختی رسانه تطابق هنجری رسانه تطابق تنظیمی رسانه 	<ul style="list-style-type: none"> نهادی‌سازی موضوع از طریق تلویزیون 	مقوله محوری
<ul style="list-style-type: none"> تخبری غیرمستقیم سرگرم کننده هدفمند باور زدایی عدم نظرات عدم انسجام اجتماعی موردي حرفاء غیرمنطقی موردي عدم تعلق اجتماعی 	<ul style="list-style-type: none"> آگاه‌سازی مستقیم صرف‌سرگرم کننده باور سازی نظرات اسجام اجتماعی عام عام منطقی عام همگن‌سازی 	<ul style="list-style-type: none"> خبری آموزشی سرگرم‌کننده‌گی تربیتی (ارشادی) نظراتی همبستگی انتقال فرهنگی پژوهشی استدلای انگلیشی همگن‌سازی 	<ul style="list-style-type: none"> کارکردهای تلویزیون 	شرایط علی
<ul style="list-style-type: none"> پیذیرفتن ظرفیت تلویزیون مشارکت عمیق موضوع در برنامه‌سازی 	<ul style="list-style-type: none"> پیذیرفتن ظرفیت تلویزیون مشارکت عمیق موضوع در برنامه‌سازی 	<ul style="list-style-type: none"> باور موضوع به تلویزیون باور تلویزیون به موضوع 	<ul style="list-style-type: none"> تعامل دوسویه موضوع نهادی‌سازی و تلویزیون 	
<ul style="list-style-type: none"> ضعیف و غیرحرفاء شبکه‌های عام دولتی و ابسته غيرمنحول 	<ul style="list-style-type: none"> قوی و حرفاء شبکه‌های تخصصی خصوصی و مستقل متتحول 	<ul style="list-style-type: none"> برنامه‌سازی ماهیت شبکه‌های تلویزیونی وابستگی تحول ساختاری و مدیریتی 	<ul style="list-style-type: none"> ظرفیت تلویزیون 	
<ul style="list-style-type: none"> عدم انتباط فرهنگ با موضوع باورهای ناسازگار با موضوع بی ارزش بودن موضوع عدم وجود قوانین مشوق موضوع 	<ul style="list-style-type: none"> انتباط فرهنگ با موضوع باورهای سازگار با موضوع ارزش‌داری موضوع وجود قوانین مشوق موضوع 	<ul style="list-style-type: none"> انتباط فرهنگی جامعه انتباط شناختی جامعه انتباط هنجری جامعه انتباط تنظیمی جامعه 	<ul style="list-style-type: none"> میزان انتباط جامعه 	
<ul style="list-style-type: none"> مانا و ساكن زیاد 	<ul style="list-style-type: none"> منعطف و قابل انتباط کم 	<ul style="list-style-type: none"> تطبیق‌پذیری رسوب‌گذاری 	<ul style="list-style-type: none"> مانایی نهادهای متعارض 	شرایط مداخله‌گر
<ul style="list-style-type: none"> نامن‌سازی رویکرد جناحی تهیه‌کننده محور محتوای غیرعمدی تبدیل مخاطبین و موضوع 	<ul style="list-style-type: none"> امن‌سازی رویکرد ملی متخصص محور محتوای عمدی شتات مخاطبین و موضوع 	<ul style="list-style-type: none"> رویکرد امنیتی رویکرد سیاسی رویکرد حرفاء رویکرد محتوایی رویکرد تحول خواهی 	<ul style="list-style-type: none"> رویکردهای تلویزیون 	

بس‌تر	<ul style="list-style-type: none"> کوتاه مدت بی‌اولویت ناتق موضوع غیردقیق و نامعتبر ناهمخوان بی‌ساد ناهمگام و مخالف ناهمسو سیاست محوری تخریب گسته افراق‌گر ناموفق پراکنده و مسامحه‌جویانه بی‌تفاوتوی و سکون کم کم کم کم نامشروع بی‌ثبات حذف موضوع در جامعه پراکنگی موضوع در جامعه ذهنی‌بودن در جامعه 	<ul style="list-style-type: none"> بلند مدت با اولویت عامل موضوع دقیق و معتر همخوان باساد همگام و موافق همسو مردم‌مداری نقد پیوسته انسجام‌بخشن موفق پیکان و قاطع هوشیاری و حرکت زیاد زیاد زیاد زیاد مشروع بایثات ماندگاری موضوع در جامعه یکپارچگی موضوع در جامعه عینی‌شدن در جامعه 	<ul style="list-style-type: none"> نگاه برنامه‌سازی نگاه اولویتی عمل‌گرانی مخاطب پژوهی همخوانی برنامه با مخاطب ساد رساناهای مخاطب اجرایی جهت‌گیری 	<ul style="list-style-type: none"> نگرش تلویزیون به موضوع مخاطب محوری همسوی عملکرد موضوع نهادی‌سازی با برنامه‌های تلویزیون
	<ul style="list-style-type: none"> مردم‌مداری بررسی موضوع نظرات بر موضوع اسنجام‌بخشی به موضوع پیوند ارزش‌ها با موضوع موقعیت بر ارزش موضوع هشیارسازی مخاطب 	<ul style="list-style-type: none"> طراحی الگوی برنامه‌سازی موضوع نهادی‌سازی 		
	<ul style="list-style-type: none"> قوه‌های تلویزیون ضعف‌های تلویزیون فرصت‌های تلویزیون تهدیدات تلویزیون 	<ul style="list-style-type: none"> تعیین راهبرد تلویزیون با SWOT استفاده از ماتریس SWOT 		
راهبردها	<ul style="list-style-type: none"> نامه‌سازی الگوی برنامه‌سازی موضوع 	<ul style="list-style-type: none"> نهادینه‌سازی الگوی برنامه‌سازی موضوع 		
	<ul style="list-style-type: none"> نهادی‌شدن موضوع 	<ul style="list-style-type: none"> نهادی‌شدن 		
	<ul style="list-style-type: none"> نهادی‌شدن موضوع 	<ul style="list-style-type: none"> نهادی‌شدن 		
پیامد	<ul style="list-style-type: none"> استمرار فراغبی واقعیت اجتماعی‌شدن 			

در کدگذاری محوری، مقوله‌های مستخرج از کدگذاری باز تحت شش دسته شامل مقوله محوری، شرایط علی، شرایط مداخله‌گر، شرایط بستر، راهبردها (کنش‌ها یا واکنش‌ها) و پیامدها قرار گرفته‌اند. از بین مقوله‌های استخرج شده، مقوله «نهادی‌سازی موضوع از طریق تلویزیون» به منزله مقوله محوری در نظر گرفته شده و در مرکز مدل قرار گرفته است. دلیل انتخاب این مقوله به منزله مقوله محوری این است که در اغلب داده‌ها ردپای آن را می‌توان به وضوح مشاهده کرد. به عبارت دیگر اغلب پاسخ‌دهندگان اشاره داشته‌اند که نهادی‌سازی از طریق تلویزیون نیازمند سازوکارهایی خاص و متفاوت است. بنابراین می‌توان این مقوله را در مرکز قرارداد و دیگر مقوله‌ها را به آن مرتبط نمود. برچسب انتخاب شده برای مقوله محوری نیز انتزاعی و در عین حال از جامعیت برخوردار است.

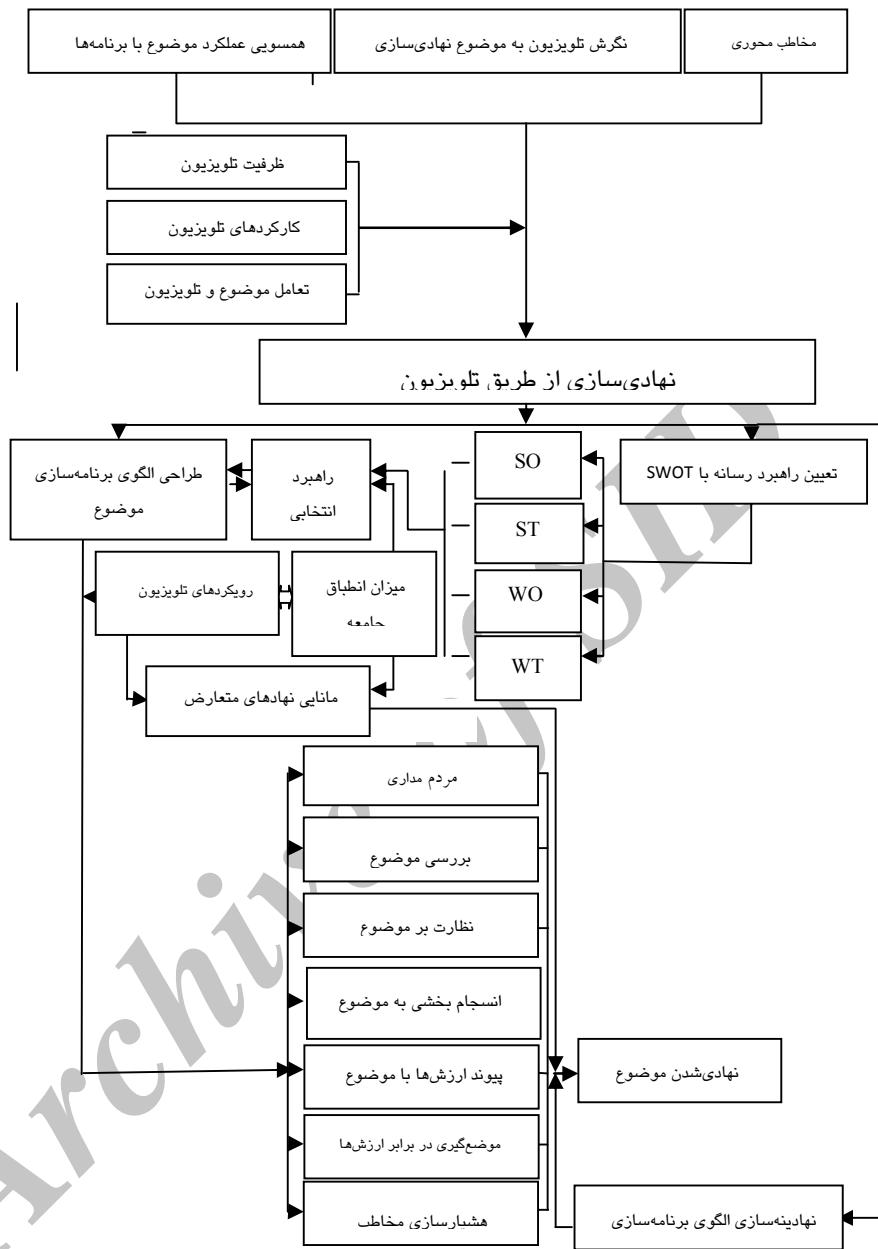
از میان دیگر مقوله‌ها، سه مقوله کارکردهای تلویزیون، تعامل دوسویه موضوع نهادی‌سازی و تلویزیون و ظرفیت تلویزیون به منزله شرایط علی در نظر گرفته شده است. یعنی نهادی‌سازی وابسته به این است که کارکردهای تلویزیون چگونه است، تعامل دوسویه موضوع نهادی‌سازی و تلویزیون برقرار باشد و تلویزیون نیز ظرفیت، بلوغ و توانمندی انجام چنین کاری را دara باشد. نگرش تلویزیون به موضوع نهادی‌سازی، مخاطب‌محوری و همسوی عملکرد موضوع نهادی‌سازی نیز به عنوان بستر نهادی‌سازی تعریف شده‌اند. مقوله‌های تعیین راهبرد تلویزیون با استفاده از ماتریس SOWT، طراحی الگوی برنامه‌سازی موضوع نهادی‌سازی و نهادینه‌سازی الگوی برنامه‌سازی موضوع به منزله راهبردهای رخداد نهادی‌سازی توسط تلویزیون در نظر گرفته شده است. مقوله‌های میزان انطباق جامعه، مانایی نهادهای متعارض با موضوع نهادی‌سازی و رویکردهای تلویزیون نیز به منزله شرایط مداخله‌گر در نظر گرفته شده‌اند زیرا می‌توانند فرایند نهادی‌سازی توسط تلویزیون را محدود یا تسهیل نمایند. در نهایت نهادی‌شدن موضوع مدنظر به

منزله نتیجه و پیامد حاصل از نهادی‌سازی از طریق تلویزیون مطرح شده است. با توجه به این توضیحات مدل کدگذاری محوری به صورت زیر است:



شکل ۱ مدل کدگذاری محوری: نهادی‌سازی از طریق تلویزیون

کدگذاری انتخابی مرحله اصلی نظریه پردازی زمینه‌بنیان است که بر اساس نتایج کدگذاری باز و محوری به ارائه نظریه می‌پردازد. کدگذاری انتخابی فرایند یکپارچه‌سازی و بهبود و پالایش مقوله‌ها است به این ترتیب که محقق با ایجاد یک آهنگ و چیدمان خاص بین مقوله‌ها آن‌ها را برای ارائه و شکل‌دهی یک نظریه تنظیم می‌کند. نتایج کدگذاری انتخابی منجر به استخراج مدل زیر گردیده است:



شکل ۲ مدل مدیریت نهادی‌سازی از طریق تلویزیون

بحث

یکی از محققینی که برای اولین بار به بررسی نقش مطبوعات عامه‌پسند فرانسه در استقرار و نهادینه‌شدن گفتمان مدیریت نوین در آن کشور می‌پردازد بولتانسکی است. او چنین بحث می‌کند که مدیران جدید، هویت‌جمعی خود را نه براساس ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مشابه بلکه براساس زبان و ادبیات حرفه‌ای جدیدی که به کار می‌برند، تعیین می‌کنند. براساس تحقیق وی روزنامه‌ها و سایر مطبوعات عامه‌پسند در ایجاد و شکل‌دهی چنین زبان و ادبیاتی می‌کنند. Boltanski, 1987&Djelic, 1998 همان‌طور که ملاحظه می‌شود تاکید بیشترین نقش و تأثیر را داشته‌اند. بله، در پژوهش حاضر نیز علاوه بر اینکه در ادبیات تحقیق، تأثیر رسانه‌های جمعی در نهادی‌سازی از منظر

اندیشمندان مورد اثبات قرار گرفته، در فرآیند تحقیق و مصاحبه‌های انجام شده نیز در دو مقوله نهادی‌سازی موضوع از طریق تلویزیون و میزان انطباق جامعه به ارکان نهادی‌سازی یعنی رکن شناختی، رکن هنجاری و رکن تنظیمی اشاره شده است. در مقوله محوری تاکید صاحب‌نظران بر این موضوع بوده است که در صورتی می‌توان از ظرفیت تلویزیون برای نهادی‌سازی استفاده کرد که محتواهای برنامه‌های تلویزیون از منظر محتوایی منطبق با موضوع؛ از منظر شناختی، یاری‌گر مخاطب در آشنایی با موضوع؛ از منظر هنجاری، مروج ارزش‌های حاکم بر موضوع و از منظر تنظیمی، تبیین‌کننده قوانین و مقررات موضوع باشد. در مقوله میزان انطباق جامعه به عنوان یکی از عوامل مداخله‌گر در نهادی‌سازی سیاست‌های کلی نیز دغدغه مشارکت‌کنندگان در پژوهش این نکته بوده است که چنانچه فرهنگ عمومی، رکن شناختی (باورها)، رکن هنجاری (ارزش‌ها) و رکن تنظیمی جامعه (قوانین و مقررات) با اصول حاکم بر موضوع منطبق نباشد، نهادی‌سازی موضوع دچار اختلال و چنانچه این ارکان منطبق با اصول حاکم بر موضوع باشند فرایند نهادی‌سازی تسربی خواهد شد. بدین وصف چنان که ملاحظه می‌شود پژوهش حاضر در مقایسه با پژوهش بولتانسکی، گام را از نقش رسانه‌ها در نهادی‌سازی فراتر نهاده و از دو منظر متفاوت ایجادی و سلبی به ارکان نهادی‌سازی نگریسته است.

در تحقیقی مشابه مازا و آوارز نقش در حال رشد روزنامه‌های کشور ایتالیا را در ارائه الگوهای حرفه‌ای مدیریت و تبدیل آنها به الگوهای نقش جهت انتخاب شدن‌شان هم در جامعه مدیریت و هم در جامعه فراتر از آن مورد بررسی قرار داده‌اند. این دو چنین ادعا کرده‌اند که نقش رسانه‌های عامه‌پسند و توده‌وار از اشاعه و انتقال صرف ایده‌های پیش ساخته مدیریتی به ایجاد و شکل‌دهی آن ایدها و مشروعیت بخشیدن به تئوری‌ها و عمل مدیریت تغییر یافته است (Mazza&alvarez, 2000:567). آنها شکل‌گیری و انتقال تئوری‌ها و عمل مدیریت را یک فرایند سه جانبه می‌پندازند که هر مرحله و جنبه از آن، توسط عاملان اجتماعی متفاوتی صورت عمل می‌یابد، به این معنی که تولید دانش مربوطه وظیفه دانشگاه‌ها، مدارس بازرگانی و شرکت‌های مشاوره است، انتقال آن و جنبه‌های عملی - کاربردی دانش یاد شده توسط مجلات تخصصی مدیریتی انجام می‌گیرد و اما این رسانه‌های همگانی‌اند که به دانش و عمل مذبور مشروعیت می‌بخشد. مازا و آوارز نقش بالقوه‌ای را برای رسانه‌های عامه‌پسند در ایجاد زیرساختی برای ظهور، مشروعیت یافتن و نهادی شدن مدیریت به مثابه یک حرفه سازمان یافته ترسیم می‌کنند. اگر در پژوهش مازا و آوارز منظور از نقش رسانه‌های عامه‌پسند در ظهور تئوری‌ها و عمل مدیریت را کارکردهای خبری و آموزشی تلویزیون و منظور از مشروعیت‌زاوی را کارکرد استدلالی تلویزیون در نهادی‌سازی مدیریت حرفه‌ای بدانیم به نکته مشترکی با پژوهش حاضر می‌رسیم که در آن صاحب‌نظران مدیریت و رسانه هر دو به کارکردهای تلویزیون توجه ویژه‌ای دارند اما نکته ظرفی در یافته‌های پژوهش حاضر بر این موضوع تاکید دارد که تاکید مدیران رسانه بر یک کارکرد خاص تلویزیون نظیر کارکرد خبری و سرگرمی موجب غفلت از سایر کارکردها می‌شود و این موضوع در بلندمدت به فراموشی یا انکار کارکرد تلویزیون در نزد مدیران رسانه و سایر بخش‌های جامعه خواهد انجامید؛ چنانکه در حال حاضر نیز تعداد محدودی از صاحب‌نظران مدیریتی با تردید به کارکرد تلویزیون در نهادی‌سازی موضوعات می‌نگریستند. در پژوهش مازا و آوارز به نقش یک سویه رسانه در مشروعیت‌بخشی به دانش و عمل مدیریت تاکید شده است اما نکته‌ای که موبید نگاه عمیق‌تر این پژوهش به نهادی‌سازی در مقایسه با پژوهش مذکور است، یافته این تحقیق مبنی بر ضرورت تعامل دوسویه موضوع و تلویزیون برای نهادی‌سازی است. در یک نگاه تعمیم‌یافته این مطلب بدان معناست که استفاده از ظرفیت تلویزیون برای نهادی‌سازی هر موضوعی مستلزم تعامل دوسویه آن موضوع و تلویزیون است، به نحوی که موضوع ذیربسط ظرفیت تلویزیون را برای عرضه خود بپذیرد و تلویزیون نیز زمینه مشارکت موضوع مربوطه را در برنامه‌سازی مهیا کند.

در تحقیق دیگری فرنکل به بررسی نقش رسانه‌های جمعی در نهادینه‌کردن گفتمنان مدیریت حرفه‌ای و مفهوم بهره‌وری پرداخته است. وی با تکیه بر تحلیل سیستماتیک خود از یک روزنامه غیر‌حرفه‌ای (غیر تخصصی) چنین

پیشنهاد می‌کند که رسانه‌های جمعی، ابزاری هستند که از طریق آنها ذهنیت‌ها و تفکرات حرفه‌ای متبادر و منتشر شده و در نهایت بدون چون و چرا توسط مردم پذیرفته می‌شوند. فرنکل در این تحقیق نشان می‌دهد که چگونه یک مفهوم خاص مدیریتی که در اینجا مفهوم بهره‌وری است در رسانه‌های عامه‌پسند ظهور یافته، وارد حوزه مدیریت شده و باعث بوجود آمدن فرایند نهادی‌شدن می‌گردد و مدیران از این رو می‌توانند هویت حرفه‌ای مجزای خود را به وجود آورده و آن را مشروعيت بخشنند (Frenkel, 2005: 137-9). آنچه که نکته افتراق پژوهش حاضر با پژوهش فرنکل به شمار می‌رود، نوع نگاه به مخاطب است. فرنکل ادعا می‌کند که مخاطبین بی‌چون و چرا ذهنیات و تفکرات حرفه‌ای منتشره توسط رسانه‌ها را می‌پذیرند و این امر را نشانه قوت رسانه و با تسامح انفعال مخاطب می‌داند اما یافته‌های پژوهش حاضر بر مخاطب فعل تاکید دارد. مخاطبی که به شدت نسبت به رویکردهای تلویزیون واکنش نشان می‌دهد. پنج رویکرد تلویزیون که در این تحقیق به عنوان عوامل مداخله‌گر شناسایی شده‌اند می‌توانند در پذیرش یا رویگردانی مخاطب از تلویزیون و به تبع آن از موضوع نهادی‌سازی موثر باشند. مخاطب امروز تلویزیون به امن‌سازی یا نامن‌سازی جامعه توسط تلویزیون پی می‌برد، نسبت به رویکرد جناحی تلویزیون در مقابل رویکرد ملی واکنش نشان می‌دهد، برنامه تلویزیونی حرفه‌ای از غیر‌حرفه‌ای را تشخیص داده و زمانی که محتواهای غیرعمدی برنامه‌ها در تنافق با باورها و هنجره‌های مطرح شده در تلویزیون قرار می‌گیرد، دقت نظر برنامه‌سازان را مورد سوال قرار می‌دهد و آنجا که تلویزیون تحول منطقی در نهادها و نظام‌های موجود را خواستار نمی‌شود. لذا در شرایط کنونی نمی‌توان مخاطب را چنان منفعل و رسانه را چنان فعل فرض کرد که منجر به پذیرش بی‌چون و چرای موضوعات مطرح شده در تلویزیون توسط مخاطب گردد. این امر ناقض توان رسانه در نهادی‌سازی نیست بلکه موکد این موضوع است که استفاده از ظرفیت تلویزیون به عنوان پرمخاطب‌ترین رسانه جمعی برای نهادی‌سازی، مستلزم در نظر داشتن همه شرایط لازم نظیر شرایط بستر، علی، راهبرد و شرایط مداخله‌گر است.

در پژوهش‌های داخلی نیز قلی‌پور پژوهشی را تحت عنوان «طراحی و تبیین مدل دیالکتیکی نهادی شدن» به انجام رسانده است. از آنجا که نهادی شدن با ثبات و در مقابل نهاد زدایی با تغییر همراه است، محقق در این پژوهش به دنبال ارائه مدلی بوده است تا بتواند ثبات و تغییر نهادی را به طور هم زمان تبیین کند. این تحقیق با بکارگیری روش تحلیل عاملی اکتشافی و تاییدی، عوامل زیربنایی نهادی شدن و تغییر نهادی را در قالب مدل دیالکتیکی ارائه داده و روابط علی بین متغیرها را به صورتی منسجم با استفاده از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری آزموده است (قلی‌پور، ۱۳۸۳: ۳-۳۷). تحقیق اخیر غنی ترین تحقیق در نوع خود خاصه از حیث مبانی نظری در بین تحقیقات (قلی‌پور، ۱۳۸۳: ۳-۳۷) تأکید نهادی شدن و نهادزدایی در پژوهش مذکور بر این نکته تاکید دارد که تنافق درون نهادی و تنافق برون نهادی در نهادهای موجود منجر به شکل‌گیری آگاهی در پیدایش نهادهای جایگزین می‌شوند و آنگاه که عمل با قدرت و منابع پیوند یابد، نهادهای جدید بوجود می‌آیند. در پژوهش حاضر نیز آنگاه که از مانایی نهادهای متعارض به عنوان عاملی مداخله‌گر در نهادی‌سازی نام برده می‌شود، کارشناسان بر ضرورت نهادزدایی نهادهای متعارض موجود تاکید دارند. در غیراینصورت نهادی‌سازی موضوع مدنظر به صورت مطلوب محقق نخواهد شد. یکی از راهکارهای مطرح شده در یافته‌های این تحقیق، آگاهی‌بخشی به متولیان موضوع نهادی‌سازی توسط تلویزیون است. بدین وصف یافته‌های این پژوهش از منظر تئوریک توسط پژوهش قلی‌پور حمایت شده و از منظر میدانی، مبین تفاهم کارشناسان مدیریت و رسانه با چارچوب‌های نظری نهادی‌سازی است.

روشنی‌دل نیز رساله دکتری خود را تحت عنوان طراحی و تبیین مدل نهادی کردن برنامه‌های راهبردی جامعه در افکار عمومی از طریق رسانه‌های جمعی مورد سند چشم‌انداز بیست ساله تدوین نموده است. هدف این رساله ارائه الگویی رسانه‌ای به منظور نهادینه کردن برنامه‌های راهبردی جامعه بوده است. بر اساس الگوی ارائه شده رسانه‌های جمعی از طریق اثرگذاری بر چارچوب‌های شناختی، هنجاری و تنظیمی جامعه واقعیت‌های اجتماعی را شکل می‌دهند، وانگهی مهمترین ویژگی یک عمل نهادی شده نیز واقعیت اجتماعی شدن آن است. بدین منظور می‌باشد محتواهای رسانه‌ای از

انطباق شناختی، هنجاری و تنظیمی لازم با اهداف و ویژگی‌های مورد انتظار برنامه‌ریزان برخوردار باشد. با استفاده از روش دلفی مهم‌ترین ویژگی‌های مورد انتظار یاد شده در مورد برنامه چشم‌انداز بیست‌ساله مشخص شده و از بین رسانه‌های جمعی نیز تلویزیون به دلیل فراگیر بودن آن انتخاب شده است. به منظور آزمون مدل به تحقیقی پیمایشی پرداخته شده که جامعه آماری آن کلیه شهروندان ساکن شهر تهران در فاصله سنی ۲۰ الی ۶۴ سال بوده و با استفاده از فرمول کوکران نمونه معرفی از آنها انتخاب و به روش تصادفی ساده مورد آزمون قرار گرفته‌اند. نتایج تحقیق نشان داده است که برنامه‌های تلویزیون انطباق محتوایی لازم را با ویژگی‌های مورد انتظار طراحان چشم‌انداز ملی از ابعاد شناختی، هنجاری و تنظیمی ندارند، همچنین در جامعه نیز این انطباق فرهنگی از حیث شناختی، هنجاری و تنظیمی وجود نداشته و از سویی ویژگی‌های یاد شده در جامعه نهادینه هم نیستند. به منظور تبیین مدل از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری و از نرم‌افزار لیزرل استفاده شده است. (روشنیل، ۱۳۸۶: ۲). نکته اشتراک پژوهش حاضر با پژوهش روش‌نیل، توجه به ضرورت انطباق محتوایی، شناختی، هنجاری و تنظیمی رسانه با موضوع مورد نظر برای نهادی‌سازی و ضرورت انطباق فرهنگی جامعه از حیث شناختی، هنجاری و تنظیمی است. اما رویکرد این پژوهش با پژوهش روش‌نیل که با روش کمی میزان انطباق برنامه‌های تلویزیون و میزان انطباق جامعه با سند چشم‌انداز را مورد بررسی قرار داده متفاوت است. در این پژوهش، محقق از منظر وضعیت کنونی، برنامه‌های تلویزیون و نهادی‌کردن موضوع را مدنظر قرار نداده بلکه با بهره‌گیری از روش کیفی زمینه‌بنیان و از طریق مصاحبه با کارشناسان خبره در پی کشف شرایط لازم برای نهادینه کردن موضوعات مدنظر بوده است اما چنانچه یافته‌های این پژوهش با پژوهش روش‌نیل تلاقی داده شود شاید بتوان علت عدم انطباق برنامه‌های تلویزیون و جامعه را با سند چشم‌انداز و نهادینه نبودن آن در جامعه را تبیین کرد. این مفهوم بدان معناست که اگر در پژوهش مذکور علیرغم اثبات توانایی رسانه در نهادینه‌سازی، یافته‌ها حاکی از عدم توفیق تلویزیون در نهادی‌سازی سند چشم‌انداز است، علت آن عدم وجود بسترها لازم، شرایط علی و اتخاذ راهبردهای مناسب توسط تلویزیون برای نهادی‌سازی است. در پژوهش حاضر بسترها لازم برای نهادی‌سازی، نگرش تلویزیون نسبت به موضوع، مخاطب‌محوری و همسویی عملکرد موضوع با برنامه‌های تلویزیونی مطرح گردیده است، لذا طبیعی است تا بسترها لازم برای نهادی‌سازی فراهم نشود نمی‌توان به موفقیت رسانه در نهادی‌کردن امید داشت. از سوی دیگر کارکردهای تلویزیون، تعامل دوسویه موضوع و تلویزیون و همچنین ظرفیت تلویزیون، یافته‌های این تحقیق به عنوان شرایط علی لازم برای نهادی‌سازی هستند که در برونو اتخاذ راهبردهای مناسب، منجر به پیامد مورد انتظار خواهد شد، لذا پژوهش حاضر علیرغم تفاوت در روش به نوعی مکمل پژوهش روش‌نیل و پاسخ به چرایی عدم توفیق نهادی‌سازی سند چشم‌انداز در جامعه است.

اسلامی نیز در رساله دکتری خود با عنوان طراحی مدلی برای نهادی کردن تولید علم از طریق رسانه‌های جمعی در راستای تحقق چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور بر روی یکی از مؤلفه‌های برنامه بیست ساله که رسیدن کشور به مقام نخست تولید علم در منطقه چشم‌اندازی نموده، متمرکز گردیده است. در این راستا، اثر رسانه ملی، بر روی نهادینه شدن تولید علم در سطح جامعه مورد سنجش قرار گرفته است. به منظور انجام پژوهش مذکور، در ابتدا اثر رسانه ملی بر روی متغیرهایی به نام‌های هنجار، باور و قانون مورد بررسی قرار گرفته است و فرض گردیده تلویزیون که در این تحقیق به عنوان رسانه ملی در نظر گرفته شده می‌تواند بر روی سه عامل مذکور مؤثر باشد و بنابراین هنجارآفرینی، خلق باور و مشوق‌هایی را در زمینه قانون‌گذاری ایجاد نماید. در ادامه بررسی بر این نکته تاکید گردید، می‌توانند منجر به نهادینه هنجارها، باورها و قوانین مربوط به تولید علم به کمک رسانه در سطح جامعه ایجاد گردید، می‌توانند منجر به تحلیل داده‌ها، از کردن تولید علم شوند. در این تحقیق از روش همبستگی استفاده شده و برای جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها، از حجم نمونه دانشجویان شاغل به تحصیل در دانشگاه‌های تهران استفاده گردیده و پاسخ به سوالات پرسشنامه تدوین شده از سوی آنان مبنای محاسبات و تجزیه و تحلیل داده‌ها قرار گرفته و همچنین فرضیات بر مبنای آن، آزمون شده است (اسلامی، ۱۳۸۸: ۱). پژوهش حاضر که بر ظرفیت تلویزیون در ایجاد شناخت، هنجار و تاثیرگذاری بر قانون‌گذاری

متناسب با نهادی‌کردن موضوع تاکید دارد با پژوهش اسلامی که بر توانایی رسانه در خلق باور، هنجار و ایجاد مشوق در قانون‌گذاری متصرک شده مشابهت دارد اما نکته افتراق پژوهش حاضر تاکید بر این نکته است که توانایی رسانه برای نهادی‌سازی مطلق نبوده و بسته به اتخاذ راهبردهایی نظیر تعیین راهبرد تلویزیون بر اساس ماتریس SWOT، طراحی الگوی برنامه‌سازی موضوع و نهادینه کردن آن است. در پژوهش حاضر عمدۀ کارشناسان بر این باور بودند که تا مدیران رسانه ملی جمع‌بندی دقیق و صحیحی از قوّت‌ها و ضعف‌های سازمانی و فرصت‌ها و تهدیدات محیطی نداشته باشند نمی‌توانند راهبرد اصلی را برای رسانه ملی اتخاذ نمایند و تنها در صورت اتخاذ راهبرد مناسب می‌توان به خط‌مشی‌گذاری موفق برای دستیابی به اهدافی چون نهادی‌سازی موضوعات مدنظر دست یافت. نکته دیگری که پژوهش حاضر را با پژوهش‌های مطرح شده متمایز می‌سازد طرح موضوع ضرورت نهادی‌سازی در تلویزیون برای دستیابی به نهادی‌سازی توسط تلویزیون است. آنگاه که بر نهادینه‌سازی الگوی برنامه‌سازی موضوع در نزد برنامه‌سازان تلویزیونی از دو منظر مشروعیت و ثبات تاکید می‌گردد، منظور آن است که زمانی می‌توان به برنامه‌سازی مناسب برای نهادی‌سازی موضوع در تلویزیون امیدوار بود که الگوی مطروحه خود در تلویزیون نهادی شده باشد.

نتیجه‌گیری

- تلویزیون به عنوان اثرگذارترین رسانه جمعی با در نظر گرفتن شرایط بستر و علی و با اتخاذ راهبردهای مناسب می‌تواند در دستیابی به مقوله محوری یعنی نهادی‌سازی مورد استفاده قرار گیرد، اگر چه در این فرآیند نقش عوامل مداخله‌گر را نباید از نظر دور داشت؛
- لازمه نهادی‌سازی از طریق تلویزیون، انطباق محتوایی برنامه‌های تلویزیون با موضوع نهادی‌سازی است، به عبارت دیگر محتوای برنامه‌های تلویزیونی باید با محتوای موضوع نهادی‌سازی سازگار و منطبق باشد؛
- برای استفاده از ظرفیت تلویزیون برای نهادی‌سازی، محتوای برنامه‌هایی که در خصوص موضوع نهادی‌سازی ساخته می‌شوند باید بیننده را نسبت به موضوع نهادی‌سازی آشنا کرده یا شناخت مخاطب را افزایش دهد؛
- برای نهادی‌سازی توسط تلویزیون، محتوای برنامه‌های تلویزیونی باید با هنجارهای موضوع نهادی‌سازی انطباق داشته باشد؛
- انطباق تنظیمی برنامه‌های تلویزیون با موضوع نهادی‌سازی ضروری است، به عبارت دیگر برنامه‌های تلویزیونی موضوع نهادی‌سازی باید مخاطب را با قوانین و مقررات موضوع نهادی‌سازی آشنا کرده یا شناخت او را افزایش داده و انتقال‌دهنده معضلات موجود به قانون‌گذاران برای قانون‌گذاری آشنا کرده یا اصلاح قوانین باشد؛
- مخاطب‌محوری به معنای ضرورت مخاطب‌پژوهی، همخوانی برنامه با مخاطب و سواد رسانه‌ای مخاطبین یکی از شرایط بستری نهادی‌سازی توسط تلویزیون است؛
- نوع نگرش تلویزیون نسبت به موضوع نهادی‌سازی دومین بستر لازم برای تحقق نهادی‌سازی است؛
- نهادی‌سازی زمانی موفق خواهد بود که عملکرد موضوع نهادی‌سازی نیز با برنامه‌های تلویزیون همسو باشد؛
- نهادی‌سازی از طریق تلویزیون مستلزم ظرفیت تلویزیون در برنامه‌سازی قوی و برخورداری از شبکه‌های تخصصی است که در این امر، خصوصی بودن، استقلال از دولت و تحول ساختاری و مدیریتی موثر است؛
- زمانی تلویزیون در نهادی‌سازی موضوع نهادی‌سازی موفق خواهد بود که اهتمام جدی بر انجام تمامی کارکردهای خود داشته باشد و از مرکز بر یک یا چند کارکرد خاص خودداری نماید؛
- عامل دوسویه موضوع نهادی‌سازی و تلویزیون برای نهادی‌سازی ضروری است؛
- پیش زمینه استفاده از تلویزیون برای نهادی‌سازی هر موضوع، تعیین راهبرد رسانه‌ملی با توجه به شرایط داخلی و بین‌المللی با استفاده از ماتریس SWOT است؛

- براساس راهبرد انتخابی تلویزیون، طراحی الگوی برنامه‌سازی موضوع نهادی‌سازی برای نهادی کردن ضروری است. این الگو باید در برنامه‌سازی مبتنی بر مردم‌داری، بررسی موضوع، نظارت بر موضوع، انسجام‌بخشی به موضوع، پیوند ارزش‌ها با موضوع، موضع‌گیری در برابر ارزش‌های موضوع و هشیارسازی مخاطب باشد؛
- برای نهادی‌سازی، لازم است الگوی برنامه‌سازی که بر اساس راهبرد رسانه طراحی می‌شود در تلویزیون از دو منظر مشروعیت و ثبات نهادینه شود؛
- میزان انطباق جامعه با موضوع نهادی‌سازی شامل مشخصه‌های انطباق فرهنگی، انطباق شناختی، انطباق هنجاری و انطباق تنظیمی عامل مداخله‌گر در نهادی‌سازی موضوع به شمار می‌آید. به عبارت دیگر اینکه فرهنگ عمومی جامعه، باورها، ارزش‌ها و قوانین موجود جامعه تا چه اندازه منطبق با موضوع نهادی‌سازی باشند، می‌توانند در نهادی کردن موضوع نهادی‌سازی نقش مثبت یا منفی ایفا نمایند؛
- مانایی نهادهای متعارض، عامل مداخله‌گر دیگری در نهادی‌سازی است. اینکه نهادهای موجود تا چه میزان قدرت تطبیق با موضوع نهادی‌سازی را داشته باشد و خود را منعطف و قابل انطباق نشان دهد و از طرف دیگر تا چه میزان در افراد رسوب کرده باشد در نهادی کردن موثر است؛
- رویکردهای تلویزیون عامل مداخله‌گر دیگری در نهادی‌سازی است. پنج رویکرد امنیتی، سیاسی، حرفة‌ای، محتوا‌ای و تحول خواهی تلویزیون در فرآیند نهادی‌سازی مداخله می‌کنند. این نکته که تلویزیون تا چه حد فضای عمومی را به سوی امنیت سوق می‌دهد، تا چه میزان رویکرد ملی و فراجنایی دارد، چقدر در تهیه و پخش برنامه‌های خود از متخصصین استفاده می‌کند، تا چه حد محتوای برنامه‌ها هدفمند و مسلط بر محتوای غیرعمدی است و آیا برای تحول، مخاطبین را تشویق یا تعديل می‌کند، در نهادی‌سازی تاثیر دارد؛
- در صورت عملکرد صحیح سایر اجزای مدل، موضوع نهادینه می‌شود، اگر چه تاثیر جانبی دو عامل مهم مانایی نهادهای متعارض و نهادینه‌سازی الگوی برنامه‌سازی را در تحقق پیامد نباید از نظر دور داشت.

فهرست منابع :

- اسلامی، حسین (۱۳۸۸). طراحی مدلی برای نهادی کردن تولید علم از طریق رسانه‌های جمعی در راستای تحقق چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور، رساله دکتری مدیریت رسانه، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی. تهران.
- ایروانی، محمدجواد (۱۳۸۰). درآمدی بر نظریه نهادی. تهران: نشر سیاست.
- روشنده اربطانی، طاهر (۱۳۸۶). طراحی و تبیین مدل نهادی کردن برنامه‌های راهبردی جامعه در افکار عمومی از طریق رسانه‌های جمعی: مورد سند چشم‌انداز بیست ساله (ایران ۱۴۰۴)، رساله دکتری مدیریت رسانه، دانشگاه تهران.
- سلطانی تیرانی، فلورا (۱۳۷۸). نهادی کردن نوآوری در سازمان. تهران: مؤسسه خدمات فرهنگی رسا.
- فرنج، دارک؛ ساورد، هیشر (۱۳۷۰). فرهنگ مدیریت. (محمد صائبی، مترجم). تهران: انتشارات مرکز آموزش مدیریت دولتشی.
- فرهنگی، علی اکبر (۱۳۷۴). رسانه‌های جمعی و نقش آنها در ساختار اجتماعی واقعیت، فصلنامه دانش مدیریت، شماره ۲۹ و ۳۰.
- فرهنگی، علی اکبر؛ روشنده اربطانی، طاهر و برقی، میکاییل (۱۳۸۳). نگرشی بر بنیان‌های نظری مدیریت سازمان‌های رسانه‌ای، فصلنامه دانش مدیریت، شماره ۶۶.
- قلی‌پور، آرین (۱۳۸۳). طراحی و تبیین مدل دیالکتیکی نهادی شدن، رساله دکتری، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران.
- قلی‌پور، آرین (۱۳۸۴). نهادها و سازمانها (اکولوژی نهادی سازمانها). تهران: انتشارات سمت.
- وزیری، جواد (۱۳۸۶). بررسی عوامل مؤثر بر تحقق اهداف در صنایع دفاعی از منظر یادگیری و رشد، پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته معارف اسلامی و مدیریت، دانشکده مدیریت، دانشگاه امام صادق(علیه السلام).
- هانتینگتون، ساموئل (۱۳۷۱). سازمان سیاسی در جوامع دستخوش دگرگونی. (محسن ثلاثی، مترجم). تهران: انتشارات علم.

- Baudrillard, J. (1990). "Mass media culture", in Revenge of the crystal: selected writings on the odern object and its destiny, 1968- 1983, Ed. And trans. Paul Foss and Julian Pefains, London. Pluto Press.
- Bolanski, L. (1987). *The Making of a Cadres in French Society*, Cambridge University Press.
- Frenkel, M. (2005), "Communicating Management: The Role of the Mass Media in the Institutionalization of Professional Management and productivity Discourse Israel", *Scandinavian Journal of Management*, Vol. 21, p. 137.
- Goodman, P. & Bazerman, M. (1980), Institutionalization of Planned Organizational change, *Research in Organizational Behavior*, vol 2.
- Gray, j.&Lotz, A.D.(2012).*Television Studies:Short Introduction*,Polity Press, USA.
- Greenwood, R. & Hinings, R. (1996) Understanding radical organizational change; bringing together the old and the new institutionalism, *Academy of Management Review*, vol 21. No4.
- Mazza, C. & Alvares, J.L. (2000). The Popular Press and the Diffution of Management Practices, *Organization Studies*, Vol. 21, p. 567.

- North, Douglass C (1990). *Institutions, Institutional Change and Economic Performance*, New York: Cambridge University Press.
- Rokeach, S. B. & Defleur, M. (1976) A dependency model of mass media effects, *communication research*, vol 3.
- Roy, K. C. & Sideras, J. (2006) *Institutions, Globalisation and Empowerment*, Massachusetts: Edward Elgar Publishing Limited
- Scott, Richard (2001). *Institutions and organizations*, London: Sage Publication Inc.
- Zucker, L. G. (1977) "The role of institutionalization in cultural persistence", *American Sociological Review*, vol 42.

Archive of SID